

UMHUGSAR NÝGGJAN HØVUÐSPERSÓN

Jógvan Isaksen umhugsar nú, um næsta krimisøgan skal vera enn ein bók um William Hammer, um hann skal geva Hannis Martinsson comeback, ella um hann skal fara at skriva um ein heilt nýggjan persón

Eyðun Klakstein

Fyri júl gav Jógvan Isaksen út sína fimtandu krimibók fyri vaksin. »Anathema« er fimta bókin í røðini sum Skansadeildina, har William Hammer er høvuðspersónur. Frammanundan hevur Jógvan Isaksen skrivað tiggju krimibøkur um miðlamannin Hannis Martinsson. Samanlagt hevur virkni rithøvundin skrivað næstan fimmti bøkur.

»Anathema« fekk sum hinar krimibøkurnar góða móttøku og var millum mest seldu bøkur í fjør. Jógvan Isaksen ætlar sær at halda fram at skriva krimibøkur, og spurningurin er nú, hvønn persón næsta bókin skal snúga seg um.

– Eg gangi og hugsu um, hvønn næsta bókin skal vera um. Skal tað vera enn ein bók um William Hammer, skal eg lata Hannis Martinsson trína framaftur, ella skal eg fara í holt við ein heilt nýggjan høvuðspersón?

– Tá ið eg byrjaði at skriva um Hannis Martinsson í 1990, var hann um 40 ára aldur, so hann er blivin ein eldri maður nú. Tað var eisini ein orsök til, at eg fór at skriva um William Hammer í 2013. Eg hevði brúk fyri einum yngri høvuðspersóni. Men tað kann vera, at Hannis kann koma aftur aftur, sigur hann.

– Eg livi meg so nógv inn í krimisøgunar, at tær bliva mín veruleiki. Tað er komið fyri, at eg eri farin skeivan dag inn á universitetið at undirvísa, sigur Jógvan Isaksen

Jógvan Isaksen umhugsar eisini, um hann skal fara at skriva um ein heilt nýggjan høvuðspersón.

– Eg umhugsu eisini, um eg skuldi funnið ein heilt øðrvísi persón at skriva um. Kanska kundi næsti høvuðspersónurin verið ein kvinna, sigur hann.

Verður burtur í søgunum

Fyrsta krimibókin hjá Jógv-

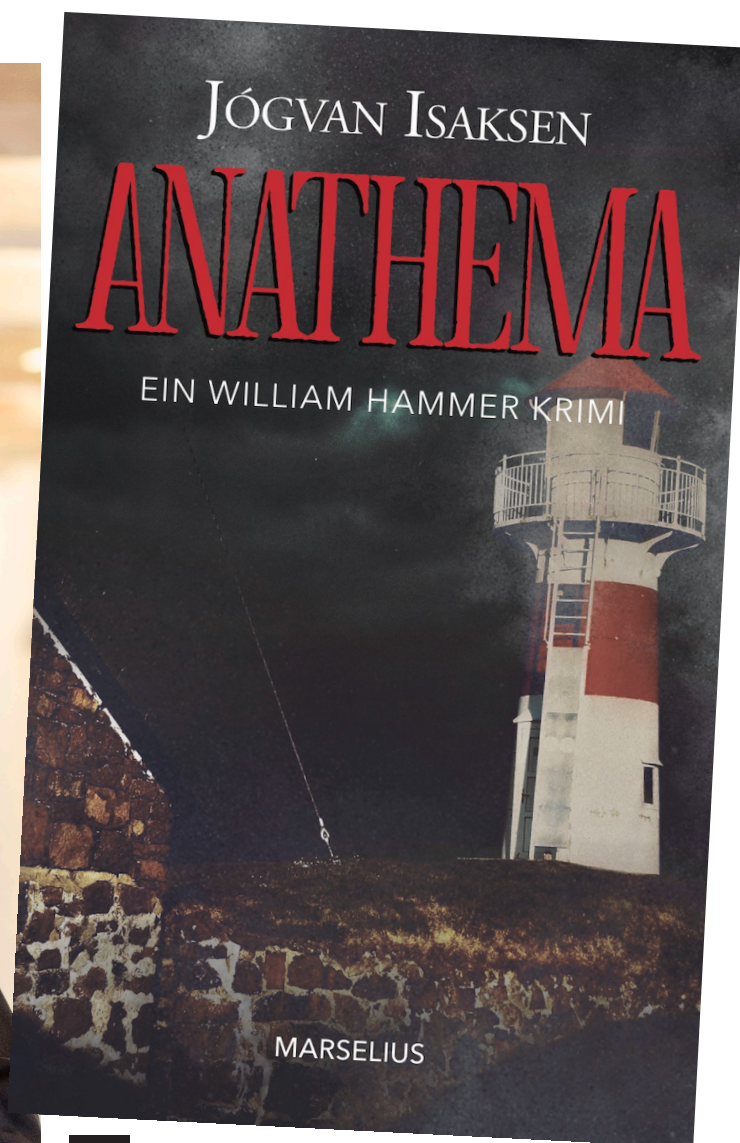
ani Isaksen kom í 1990. »Blið er summarnátt á Føroyalandi« var sum frísk luft í føroyska bókmentaheiminum og slóðaði fyri góðu undirtøkuni, sum krimisøgunar hjá Jógvani hava havt síðani.

Síðani 2007 hevur Jógvan Isaksen skrivað eina krimibók um árið.

– Fyrstu árin kundi eg brúka eitt hálvt ár ella kanska eitt heilt ár til at

skriva eina krimibók, men seinnu árin havi eg brúkt umleið tveir mánaðir at skriva krimibøkurnar. Tað dámar mær best nú. So siti eg í arbeiðsrúminum hjá mær heima og skrivi frá morgni til myrkurs, og eg livi meg so nógv inn í krimisøgunar, at tær bliva mín veruleiki.

– Tað er komið fyri, at eg eri farin skeivan dag inn á universitetið at undirvísa, tí eg livi mest sum í einari aðr-

» Kanska kundi næsti høvuðspersónurin verið ein kvinna

JÓGVAN ISAKSEN

ari verð. Tað kemur meira enn so fyri, at eg missi dagaskil, sigur hann.

Jógvan Isaksen undirvísir í bókmentum á Københavns Universiteti.

Fær nógv hugskot

Summir rithøvundar leggja sínar bøkur neyvt til rættis, áðrenn teir byrja at skriva. Summir gera sær eina synopsis og vita júst, hvussu

teir skulu skriva bókina. Soleiðis arbeiðir Jógvan Isaksen ikki.

– Eg byrji at skriva, og so koma hugskotini bóltandi á leiðini. Eg veit ikki altíð, hvat fer at henda. Um eg onkuntíð havi gjørt mær eina skriviatlan fyri bókina, heldur hon ikki, tí áðrenn eg veit av, eri eg farin aðra leið. Skrivningin fer avstað við mær, sigur hann.

– Tað minnir um at vinda upp á hespu. Tú skalt hava fatur á einum enda, og so kanst tú vinda restina av tógvinum uppá.

– Míni bestu ráð til tey, sum hugsa um at skriva eina bók, er, at tey seta seg at skriva og verða sitandi. Ella tey kunnu gera sum Mark Twain, hann lá fyri tað mesta í songini og roykti sigar, meðan hann skrivaði, men tað var konan vist ikki so fegin um, sigur Jógvan Isaksen.